

Фетісов О.О., здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії*
Приватний вищий навчальний заклад «Європейський Університет»,
Україна

Управління продовольчою безпекою з урахуванням сучасних тенденцій та інноваційних технологій

Продовольча безпека - гарантований доступ всіх членів суспільства до достатньої кількості безпечних та енергетично цінних продуктів, що відповідають їхнім харчовим потребам. Це включає в себе не тільки наявність цих продуктів у достатній кількості, але й їхню доступність з фізичної та економічної точок зору.[1] Продовольча безпека – глобальна проблема з локальними рішеннями [2]

Зростання чисельності населення та тенденція до урбанізації в поєднанні зі зміною клімату створює значні проблеми для виробництва, розподілу та доступу до їжі.

Серед шляхів подолання даної проблеми, що пропонуються експертами та аналітиками як найбільш важливі виділимо наступні [2].

Інвестиції в дослідження, розробки та інновації: підтримка на рівні держави дослідницьких установ, університетів та стартапів для розробки інноваційних сільськогосподарських методів і технологій, адаптованих до місцевих умов.

Сприяння екологічно збалансованим методам ведення сільського господарства: заохочення с/г виробників до застосування методів екологічно збалансованого сільського господарства, таких як сівозміна, органічне землеробство та агролісоводство, щоб покращити здоров'я та стійкість ґрунту. А також з метою підвищення рівня впровадження регенеративних і кліматично розумних методів сільського господарства, визначення перешкод на шляху до впровадження та розробки рішень, які покращують продовольчу безпеку з економічними, практичними та екологічними перевагами для с/г виробників.

Розширення доступу до кредитів і ресурсів: підтримка на рівні держави надання дрібним с/г виробникам доступ до кредитів, навчання та ресурсів для підвищення їхньої продуктивності та доходу. Освітні курси та ресурси на такі теми, як майбутнє водної та продовольчої безпеки, побудова регенеративних моделей, харчування для здоров'я та сталого розвитку, а також технології для систем екологічно збалансованого землеробства можуть допомогти фермерам та іншим зацікавленим сторонам адаптувати свої процеси та розробити нові рішення, які підвищують продовольчу безпеку і продуктивність сільського господарства.

Зміцнення стійкості ланцюга постачання: створення надійних та ефективних ланцюгів постачання продуктів харчування як у міських, так і в сільських умовах, щоб зменшити харчові відходи та втрати їжі. Це може гарантувати, що поживна та ситна їжа завжди доступна споживачам, одночасно

---

* Науковий керівник – В. В. Засанський, доктор. екон. наук, професор.

зменшуючи вплив харчових відходів і втрат їжі на навколишнє середовище.

Розширення можливостей місцевих громад: залучення місцевих громад до процесів планування продовольчої безпеки та прийняття рішень, щоб забезпечити врахування їхніх потреб і перспектив.

Узагальнюючи можна прийти до висновку, що інтеграція цих рішень формує комплексний підхід до вирішення проблем сільського господарства та продовольчої безпеки, зокрема сприяючи інноваціям, екологічній стійкості, економічному розвитку та соціальній взаємодії.

Список використаних джерел:

1. Sheryl L.Hendryks, Food Security Policy, Evaluation and Impact Assessment. Taylor&Francis, 2019. 272 p.; 2. Eit Food Organisation (cofounded by European Union), Digest, 2021. URL: <https://www.eitfood.eu/blog/how-can-countries-better-plan-for-food-security.pdf> (дата звернення 02.03.24)

Філімонов Ю.Л., канд. екон. наук, доцент
Борисов П.Р., здобувач вищої освіти ступеня бакалавр
Державний біотехнологічний університет, Україна

Формування раціональних розмірів аграрних підприємств як фактор забезпечення продовольчої безпеки України

Світові стратегічні виклики останнім часом значно загострили проблему продовольчої безпеки України. Її вирішення повинно ґрунтуватися на комплексному науковому дослідженні організації агропромислового виробництва. Важливим напрямом підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва є поєднання спеціалізації, концентрації, кооперації та його інтеграції. Найвища форма цього симбіозу – це раціональні розміри аграрних підприємств всіх форм власності і господарювання. Отже, формування раціональних розмірів підприємств на регіональному рівні, перш за все, має ґрунтуватися на забезпеченні продовольчої незалежності держави і населення України.

Різні аспекти формування раціональних розмірів аграрних підприємств досліджувалися багатьма вченими, серед яких слід виділити праці О.А. Богданович [1], А.О. Гуторова [2], М. В. Зубця, П.Т. Саблука, В.Я. Месель-Веселяка [3], І.В. Кошкалди [4], Д.В. Шияна [5], Т.І. Яворської [6].

Раціональні за розмірами аграрні підприємства мають свої економічні, техніко-технологічних, соціальні і юридичні переваги щодо оптимального поєднання галузей виробництва, оптимізації машинно-тракторного парку, створення обслуговуючих і переробних потужностей, впровадження новітніх технологій, що у підсумку дає змогу мінімізувати витрати на одиницю виробленої продукції, підвищити прибутковість підприємства і його конкурентоспроможність на ринку, створити умови для його сталого розвитку,